

TÓTH LÁSZLÓ

Elsírja első mondatát

*Tétova délután, az Orczy-kert vegetációjának
szövegekörnyezete, akár egy megunt történetből,
úgy hátrálnál ki a rád törő fejfájásból,
odahaza a mosatlan edények képzavarai,
az öntözésre váró virágok fakó lírája,
a bútorokra ült por mozdulataid hieroglifáit őrzi,
hirtelen tér támad az utcai villamoszörgés és közted,
mindent szavakba öltöztetnél,
nyelvtani szabályokat keresel a világ történéseire,
a távolban elsírja első,
még artikulálatlan mondatát
épp most világra jött
unokád.*

Apám magyaráz

*Apám magyaráz: öntsek a budiba
magam után egy kis meszet,
a bűz is enyhül így,
meg a légy is kevesebb.*

*Apám magyaráz, a kertben
hol mit szeretne tenni még,
mert az ember, mondja, tervez,
a többi semmiség.*

*Apám magyaráz, mintha a világot
hagyná ránk ma reggel,
majd egész nap megértő indulattal
pöröl a seregélyekkel.*

Kötélen

*Születtem, barátom, anyától én is.
Mondatom kötélén rángok most mégis.
Himbáló lábammal a jelentés a semmibe rúgtat.
Eleven kép vagyok így
– az értelmezés lényegemtől foszt meg.*